

Just a l'anterior número de primavera d'Es Busqueret dedicàvem unes planes a la Reserva Biològica de la Trapa, orgullosos d'un espai natural que començava a mostrar-se esplendorós després de l'incendi de 1994.

Des d'ençà han estat milers els voluntaris que han pujat pels seus costers plens de pinotells, mates i xiprells, que han anat alerta a trepitjar les orquídiades que creixien irreverents al costat del camí, que han guaitat bocabadats a la balconada sobre Sa Dragonera, que han construït desenes de caps de nius entre rialles, que han observat, any rere any, el pas d'aucells migrants per aquest petit oasi de la Serra, que han fet tancats, que han tingut cura dels arbres fruiters, han reparat marges caiguts, han cuidat de les abelles que polinitzaven la vida botànica de la finca i que ja oferien una bona collita de mel. Mel de la Trapa, quin goig.

Però La Trapa se'ns ha cremat!

A hores d'ara podem pensar que res d'això queda, fora dels records que hem reviscut tots els que estimam La Trapa al mateix temps que les flames consumien la realitat. Però, sí. A l'hora que les flames cremaven els pins s'obrien les pinyes alliberant les llavors d'una nova vida. Al mateix temps que la ferida se feia més intensa i dolorosa al nostres cors, aquest s'obria per alliberar onades de solidaritat. La natura ens mostra el camí. La mort duu implícita també la vida i la renaixença.

Més de 3.000 voluntaris a l'hora de tancar aquest editorial, col·lapse de les línies de comunicació del GOB, nous socis, xarxes socials en ebullició a cada comunicat, entitats oferint el seu suport moral i econòmic, planificació d'actes, concerts, missatges d'ànim i suport,... Una explosió de vida sorgeix de dintre les flames que han cremat La Trapa, una llavor que espera que milers de voluntaris l'ajudin a germinar i fer créixer de bell nou per mostrar-se esplendorosa per a goig de tots aquells que l'estimen.

Nous projectes de la Societat Ornitològica de Menorca (SOM)

Per Xavi Méndez

La Societat Ornitològica de Menorca (SOM) va néixer ara fa ja més de deu anys amb diversos objectius: reunir tots els esforços que es feien a l'illa en l'àmbit ornitològic, donar continuïtat als estudis que s'elaboraven fins aleshores, promoure nous projectes d'estudi de l'avifauna menorquina i ajudar a totes les persones que s'iniciaven en el món de l'ornitologia, sense deixar de banda l'aspecte divulgatiu i formatiu.

Ara fa ja quatre anys, vàrem iniciar una sèrie d'estudis bianuals destinats a conèixer millor les poblacions nidificants d'algunes espècies d'ocells poc estudiades fins llavors. La idea inicial era estudiar cada dos anys la distribució i l'abundància d'una espècie de les moltes que nidifiquen a l'illa i de les quals es disposa de poca o

Nius de vinjolita *Delichon Urbicum* al municipi de Ferreries, principal colònia de l'illa.